

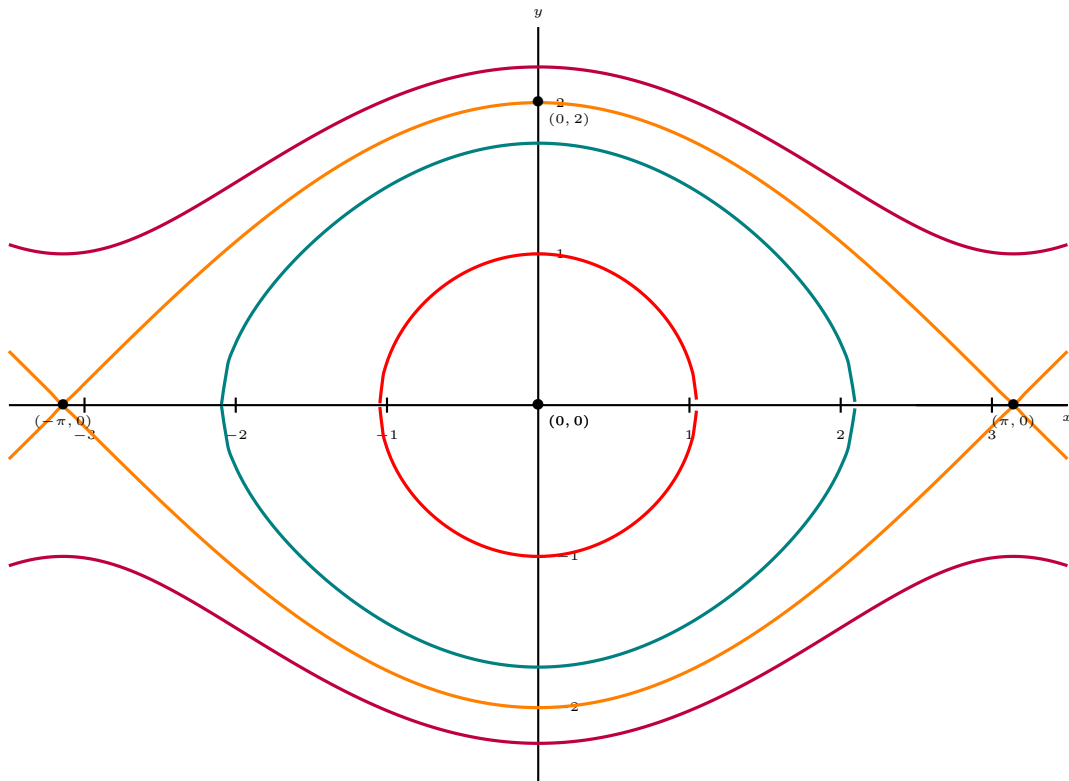
Pràctica 4: Resolució Numèrica d'EDOs

L'equació del pèndol esmorteït és la següent:

$$x'' + \alpha x' + \frac{m}{L} \sin(x) = 0 \quad (1)$$

on m és la massa del pèndol, l la longitud de la corda i $\alpha > 0$ el coeficient de fregament amb l'aire. Com a equació diferencial no té una solució analítica. A més a més, tampoc és un sistema Hamiltonià i per tant no tenim integrals primeres que ens puguin ajudar. Així doncs, per trobar solucions d'aquest problema és molt important l'ús de mètodes numèrics.

1. Programeu un mètode de Runge-Kutta 4 en dues dimensions per resoldre l'equació diferencial. En particular, feu servir el que teniu als apunts.
2. Quin paper juga el paràmetre α ?
3. Si $\alpha = 0$, $m = 1$ i $L = 1$, intenteu obtenir el retrat de fase (gràfic en x i y) del pèndol següent:

4. Pel cas $\alpha = 0$, $m = 1$ i $L = 1$, els punts $((2k+1)\pi, 0)$, $k \in \mathbb{Z}$ són selles, i per tant inestables. Què passa si integreu el sistema amb condició inicial en un d'aquests punts amb amb t_f diferent?

Entrega

1. Fitxers font dels programes realitzats en C:
 - (a) Un fitxer anomenat RK4.c amb com a mínim una funció amb el següent tipus:

```
void RK4 (double (*f1)(double, double, double, void*),
double (*f2)(double, double, double, void*), double *x, double *y,
double x0, double y0, double t0, double tf, int n, void *prm, void *prm2)
```

Aquesta funció ha de realitzar el mètode de Runge-Kutta 4 entre t_0 i t_f en el sistema diferencial donat per

$$\begin{cases} \dot{x} = f_1(t; x, y) \\ \dot{y} = f_2(t; x, y) \end{cases}$$

amb n passos i condicions inicials $x(t_0) = x_0$ i $y(t_0) = y_0$. Finalment ha de guardar els resultats de la integració en els punters ***x** i ***y**

- (b) Un fitxer anomenat **pendol.c** amb el codi de les funcions a integrar i el main. La crida del programa un cop compilat hauria de ser

```
./pendol α m L x0 y0 t0 tf n
```

El programa hauria d'imprimir per pantalla tres columnes

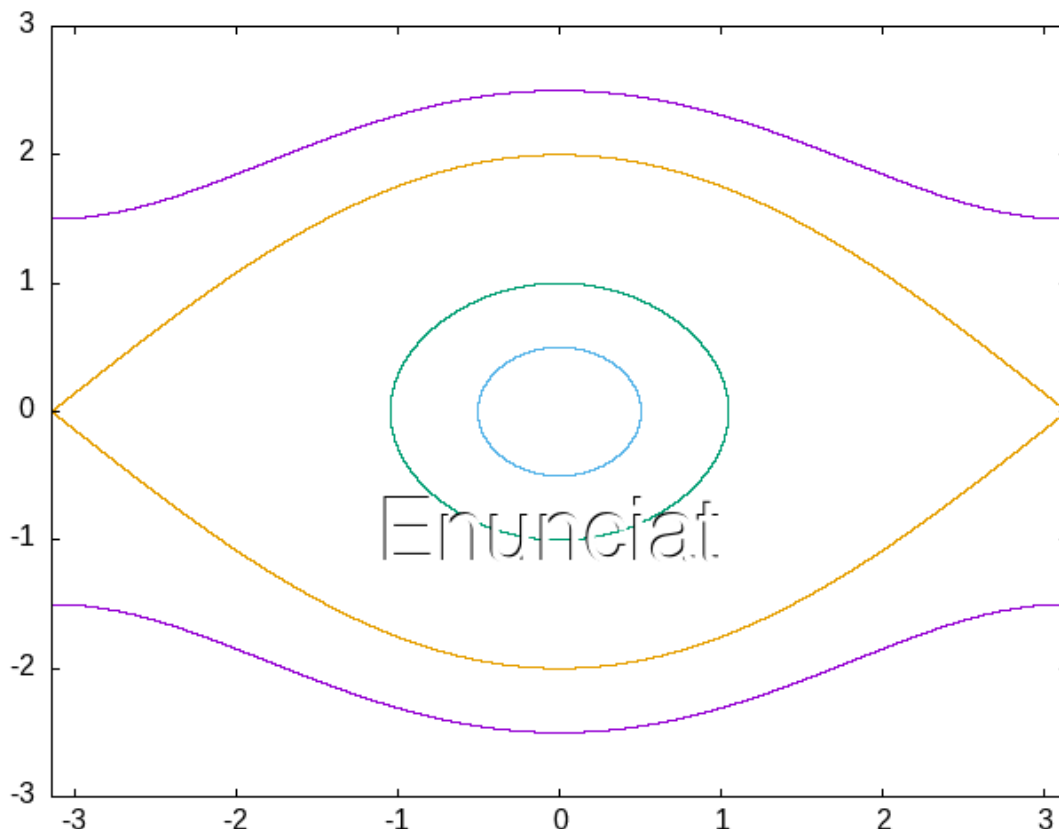
```
t x y
```

amb la solució trobada de l'equació diferencial. La n és el nombre de passos que voleu que faci el mètode. Filosòficament podeu entendre-la de dues maneres:

- Fixar un nombre de passos per unitat de temps i llavors fer aquest nombre de crides amb n passos cadascuna.
 - Que sigui el nombre total de passos que farà el mètode i cridar-lo n vegades fent només un pas.
- Informe de pràctiques, on han d'aparèixer una descripció de les funcions del programa, la crida del compilador i exemples concrets per demostrar que les funcions efectivament funcionen (idealment, voleu que jo no tingui necessitat de fer córrer el vostre programa perquè amb l'explicació de l'informe en tinc prou!)
 - L'informe també hauria d'incloure les respostes a les preguntes plantejades al full de pràctiques. En aquest cas, un gràfic val més que mil paraules. (Però no em poseu un gràfic i ja està, expliqueu-lo una mica!)

Comentari

No us espereu que el retrat de fase us surti una cosa tan bonica com la que surt a l'enunciat. La sortida del **gnuplot** és més aviat una cosa com aquesta:

A més a més, algunes comandes de gnuplot que us poden ser útils:

- `plot "foobar.txt" u n:m` - Fa el gràfic utilitzant la columna `n` com a abscissa i la columna `m` com a ordenada.
- `set xrange [a:b]` - El domini del dibuix serà només `[a,b]`. Això és útil per eliminar coses sobreres i centrar-se en l'important.
- `unset key` - Elimina la llegenda que surt per defecte
- `set terminal "foobar"` - canvia on dibuixa el gnuplot. Si es posa `postscript` per exemple, ho dibuixa en un fitxer eps. Si es vol dibuixar en un fitxer ha d'anar acompanyat de la comanda `set output`.
- `set output "foo.bar"` - En cas que la terminal dibuixi en un fitxer, determina en quin fitxer haurà de ser.